

اعلامیه مطبوعاتی

آیا تصرف فاشر پایان ماجراست یا هنوز تیرهای زهرآلود در راه‌اند؟ (ترجمه)

سودان شاهد انعطاف و دگرگونی بزرگی در جنگی است که بیش از دو سال ادامه دارد. نیروهای «پشتیبانی سریع» توانستند شهر فاشر را که آخرین پایگاه ارتش سودان در ولایت دارفور غربی بود، به تصرف خود درآورند و بدین‌گونه بر سراسر دارفور چنگ انداختند. اکنون نبردها در ولایت همجوار، کردفان، متمرکز شده است.

بر اساس ارزیابی سازمان ملل، از روز یکشنبه گذشته بیش از ۳۶ هزار غیرنظامی، بیشترشان زنان و کودکان از فاشر آواره شده‌اند. آنان از خشونت‌ها و تجاوزهایی رنج برده‌اند که شامل قتل بر اساس هویت، آتش‌سوزی عمدی، تجاوز به دختران و زنان، غارت اموال و ربودن افراد در برابر پرداخت فدیة می‌شود. بیشتر آنان به شهر «طوبله» پناه برده‌اند که در ۷۰ کیلومتری فاشر قرار دارد و پیش از این نیز نزدیک به ۶۵۰ هزار آواره را در خود جای داده بود. این امر وضعیت انسانی را در آن منطقه، که آخرین پناهگاه امن در سراسر شمال دارفور شمرده می‌شود، به شدت وخیم‌تر کرده است.

سازمان ملل نسبت به فاجعه انسانی در فاشر هشدار داده، پس از آن‌که «برهان» عقب‌نشینی ارتش از این شهر را تأیید کرد. این نهاد اعلام کرد که نیروهای پشتیبانی سریع مرتکب جنایت‌های هولناک تازه‌ای شده‌اند. ویدیوهایی منتشر شده نشان می‌دهد که افراد وابسته به این نیروها، غیرنظامیان و اسیران ارتش و گروه‌های همپیمان با آن را به‌طور جمعی اعدام می‌کنند.

شبکه داکتران سودان، که در عرصه بشردوستانه فعالیت دارد، نیز نیروهای پشتیبانی سریع را متهم کرده که مریضان و همراهان‌شان را در تنها شفاخانه فعال فاشر به قتل رسانده‌اند.

دولت سودان که فعلاً از شهر «پورت‌سودان» در شرق کشور به عنوان پایتخت موقت به‌جای خرطوم استفاده می‌کند، اعلام کرد که جنایات نیروهای پشتیبانی سریع به سطح «نسل‌کشی» رسیده است؛ زیرا از هنگام تصرف فاشر، نزدیک به دو هزار غیرنظامی را کشته‌اند و کسانی که خواستند از شهر بیرون روند نیز با تجاوز، غارت و ربودن در برابر فدیة روبه‌رو شدند.

مدیر اجرایی یونسف گفت که حدود ۱۳۰ هزار کودک در فاشر، که بیش از ۵۰۰ روز در محاصره بودند، در معرض خطرات جدی قرار دارند؛ از جمله قتل، مثله‌شدن، ربوده‌شدن و خشونت جنسی. او در بیانیه‌ای تأکید کرد که در آن‌جا هیچ کودکی در امان نیست، زیرا کمبود غذا، آب و دارو زندگی آنان را به وضعیت انسانی بسیار وخیمی کشانده است.

مثل همیشه و از روی عادت، شورای امنیت از فجایعی که گزارش شده و توسط نیروهای پشتیبانی سریع علیه غیرنظامیان صورت می‌گیرد، ابراز نگرانی کرد و از همه طرف‌های درگیر خواست فوراً به آتش‌بس پایبند باشند. این همان شورایی است که در طول جنگ حتی برای محکومیت یا انتقاد هم غایب بود؛ چون کشورهای بزرگ یا تأثیرگذار در آن، خودشان آتش این نزاع را در سودان می‌دمند.

ای اهل سودان! تا چه زمانی این درگیری در سودان و جاهای دیگر آتش‌گیره طمع‌های بین‌المللی خواهند ماند، با نقشه‌های خباثت آمیزشان، دخالت‌ها و تسلیح طرف‌های درگیر تا کاملاً بر اوضاع مسلط شوند؟! زنان و کودکان شما بیش از دو سال است که از این منازعه خونین رنج می‌برند؛ منازعه‌ای که جز تأمین منافع غرب و همپیمانانش در کنترل سرنوشت سودان، سود دیگری ندارد. سودان همواره به‌دلیل موقعیت و منابعش مورد طمع آنان بوده، پس از جهت تأمین منفعت خود مصلحت می‌بینند که آن را پارمپاره و پراکنده سازند.

تصرف فاشر توسط نیروهای پشتیبانی سریع تنها حلقه‌ای دیگر از این نقشه‌هاست. امریکاست که با این کار می‌خواهد شهر دارفور را جدا کند، نفوذ خود را در سودان متمرکز سازد و نفوذ بریتانیا را از میان بردارد.

رامحل نه در یک حکومت دموکراتیک است و نه در یک حکومت نظامی! رامحل در رهایی از نفوذ غرب کافر استعمارگر در تمامی اشکال و پیروانش است. رامحل رساندن اسلام به مسند حکومت در سایه خلافت راشده دوم بر منهج نبوت است.

﴿إِنْ يَنْصُرْكُمُ اللَّهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ وَإِنْ يَخْذُلْكُمْ فَمَنْ ذَا الَّذِي يَنْصُرُكُمْ مِنْ بَعْدِهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾؟! [آل عمران: 160]

ترجمه: اگر الله شما را یاری کند؛ هیچ کس بر شما چیره نخواهد شد و اگر خوارتان گرداند؛ کیست که پس از او شما را یاری دهد؟ و مؤمنان باید تنها بر الله توکل کنند و بس.
دفتر مطبوعاتی مرکزی حزب التحریر – بخش زنان

شماره صدور: 024 / 1447

10 جمادی الأول سال 1447 ه.ق.

1 نوامبر سال 2025 م.

مترجم: محمد مزمل